

بررسی مقایسه‌ای شاخص‌های رفاه اجتماعی خانوارها در مناطق ۲۲ گانه شهر تهران

خلاصه طرح

هدف:

با توجه به مقوله رفاه اجتماعی و اهمیت کلان شهرها در مسیر رشد و توسعه اقتصادی در هزاره سوم، این گزارش به بررسی شاخص‌های رفاه اجتماعی در مناطق تهران با نظر گرفتن اطلاعات سرشماری عمومی سال ۱۳۸۵ پرداخته است.

نتایج:

- یافته‌های این بررسی حاکی از آن است که مقوله رفاه اجتماعی خصوصاً در شهرهای بزرگ با مفاهیمی مانند سلامتی، خانواده، ارتباطات اجتماعی، تکنولوژی، سرعت در حرکت و ارتباط، اینترنت و ... پیوند خورده است و اطلاعات سرشماری عمومی تنها بخش کوچکی از شاخص‌های رفاه اجتماعی به معنای امروزی خود را در شهر تهران پوشش می‌دهد

- بررسی مساحت واحدهای مسکونی در تهران نشان می‌دهد که در اکثر مناطق مساحت خانه‌ها بین ۵۰ تا ۷۰ متر است. مناطق ۱، ۲، ۳، ۶ و ۲۲ بزرگترین خانه‌ها را در خود جای داده‌اند. با توجه به مساحت مناطق و تعداد خانه‌های موجود در هر منطقه مشخص می‌شود که بیش‌ترین تراکم واحدهای مسکونی به ترتیب در مناطق ۱۰، ۱۷ و ۸ و کمترین میزان تراکم در مناطق ۱ و ۲۲ می‌باشد.

- ۹۳٪ از مردان و ۸۸٪ زنان جمعیت تهران باسواد هستند و نرخ بی‌سوادی در این شهر برای کودکان در بسیاری از مناطق زیر ۱ درصد است. بالاترین سطح بی در بین مردان به ترتیب در مناطق ۱۲، ۱۶ و ۱۹ و بالاترین سطح بی‌سوادی در بین زنان در مناطق ۱۶، ۱۷ و ۱۹ می‌باشد.

- براساس اطلاعات سرشماری سال ۱۳۸۵، جمعیت فعال تهران ۲۸،۲ درصد از کل جمعیت این شهر را تشکیل می‌دهند و تعداد ۶،۱ درصد از جمعیت فعال بیکار و یا جویای کار هستند.

- سهم قابل توجهی از خانوارهای تهرانی سن سرپرست آن‌ها در فاصله سنی ۳۰ تا ۴۰ سال قرار دارند که بیان‌کننده جوان بودن سرپرستان خانوار است.

- براساس رتبه‌بندی به روش تاکسونومی عددی به ترتیب مناطق ۶، ۳، ۲، ۱ بالاترین سطح رفاه اجتماعی را به خود اختصاص داده‌اند و مناطق ۱۷، ۱۸، ۱۶ و ۱۹ در پایین‌ترین سطح رفاه قرار دارند.